

NÁRODNÍ KONVENT

Pozice ČR k migraci do EU ve světle současné azylové krize

Shrnutí a doporučení vyplývající z diskuse u kulatého stolu, který se konal v rámci Národního konventu o EU 25. listopadu 2014

Doporučení bylo vypracováno analytickým týmem think-tanku **Evropské hodnoty**.

EVROPSKÉ HODNOTY

Názory i souvislosti

Migrace se stala velmi citlivým tématem a v řadě států i hlavní bodem volebních kampaní, politických debat i populistického zneužívání. Faktem je, že imigrační tlak na EU se vlivem destabilizace našeho sousedství dramaticky zvyšuje a na evropské úrovni probíhá zásadní debata, jak vyvážit solidaritu mezi členskými státy s odpovědností za uplatňování již dohodnutých migračních a azylových pravidel a ochranu vlastních vnějších hranic. Jelikož se z řešení nové migrační situace stalo téma pro řadu států EU podobně důležité jako hospodářský růst či boj s nezaměstnaností, je nutné, aby i Česká republika si k němu zformulovala jasný a strategický postoj. Proto bylo téma migrace vybráno k diskusi v rámci Národního konventu o EU.

Státní tajemník pro evropské záležitosti Tomáš **Prouza** ve svém úvodním příspěvku formuloval otázky, na které se debata primárně soustředila: jaká podoba řešení evropské imigrační krize je v zájmu České republiky, jakým způsobem může ČR k řešení přispět a za jakých podmínek může ČR nabídnout pomoc uprchlíkům v evropském sousedství. Přiblížení problematiky a představení podkladového materiálu se ujal výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty Radko **Hokovský**. Pozice k nastoleným otázkám prezentovala za Ministerstvo vnitra ČR Pavla **Novotná**, zástupkyně ředitele odboru azylové a migrační politiky, za Ministerstvo zahraničních věcí ČR Ivo **Šrámek**, vrchní ředitel evropské sekce, a za nevládní Organizaci pro pomoc uprchlíkům ředitel Martin **Rozumek**. Do diskuse se dále zapojili (v tomto pořadí) předseda ČMKOS Josef **Středula**, europoslanec Tomáš **Zdechovský**, poslankyně Helena **Langšádlová**, senátor Tomáš **Grulich**, Bohumil **Hnídek** ze Stálého zastoupení ČR při EU, ředitelka Sdružení pro integraci a migraci Magda **Faltová**, poslanec Ivan **Gabal**, poslanec Marek **Černochoch**, Dalibor **Holý** z Českého statistického úřadu a Soňa **Rysová** z Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky.

Účastníci kulatého stolu se shodli na tom, že dramaticky rostoucí migrace do EU z nestabilních a konflikty postižených regionů v okolí Evropy není jen přechodným výkyvem, ale spíše novým trendem. Zatímco ČR není prozatím primární cílovou zemí migrantů ze třetích zemí a žadatelů o azyl z Afriky a Blízkého východu, s jejichž přílivem se EU v současnosti potýká, imigrační systém EU a řady členských států je pod mimořádným tlakem, který se bude pravděpodobně dále zvyšovat. Stávající evropský systém přistěhovalectví, azylové politiky a ochrany vnějších hranic se ve světle současné situace jeví v některých ohledech jako nedostačující, a to také proto, že některé členské státy nedostatečně plní své závazky. Lze proto důvodně předpokládat, že se v krátkém časovém horizontu objeví snahy o změnu tohoto systému či některých souvisejících politik, a to i směrem, který by pro ČR mohl být velmi nevýhodný.

V tomto kontextu je jednoznačným a primárním zájmem České republiky (a) zachování volného pohybu osob v rámci EU, (b) pojištění plnohodnotného členství v schengenském prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích a (c) udržení dobrovolnosti při rozhodování o přemísťování a přesídlování uprchlíků ze třetích zemí. K tomu, aby ČR ochránila tyto své zájmy, musí reflektovat postoje svých partnerů a aktivně a konstruktivně se zapojit do diskusí na evropské úrovni a mezi členskými státy a přijít také s konkrétními opatřeními, která napomohou řešit problémy migrační a azylové politiky EU. Aby si ČR v rámci diskusí s partnery zajistila dostatečně silnou vyjednávací pozici, musí být schopna předkládat

jak nabídky pomoci v akutní azylové krizi zaměřené na různé aspekty problematiky, tak i návrhy na středně a dlouhodobá řešení nové imigrační situace Evropy. Pozice k jednání na evropské úrovni musí být doprovázeny efektivními kroky na domácí úrovni zahrnujícími zejména (a) posílení opatření ke komplexní integraci migrantů, (b) vyhodnocování a předcházení bezpečnostním rizikům a (c) vedení otevřené informované diskuse s veřejností.

Nová situace a trendy v imigraci do Evropské unie

Ozbrojené konflikty a politická nestabilita v bezprostředním okolí Evropské unie způsobují, že se v evropském sousedství nachází největší počet uprchlíků (včetně vnitrostátně přesídlených) od dob druhé světové války. Jde zhruba o **25 milionů osob**, z nichž mnozí se nikdy nebudou moci vrátit do svých domovů, a země, v nichž je jim aktuálně poskytována ochrana, se začínají ekonomicky a sociálně otřásat. Aktuálně je největším zdrojem nestability a uprchlíků konflikt v Sýrii a výboje Islámského státu na území dalších zemí. Spíše než uklidnění situace však lze předpokládat zvýšení sociálního a politického napětí na dalších místech v širokém pásu evropského sousedství i kvůli nedostatku pitné vody, základních potravin či energetických surovin.

Tyto faktory vedou k dramatickému nárůstu počtu osob, které směřují do zemí Evropské unie. V letošním roce se očekává přijetí **půl milionu žádostí o azyl**, tedy nejvíce od balkánské krize v 90. letech. Téměř polovina (cca 220 tisíc) žádostí směřuje do Německa, dále do Švédska, Francie a Itálie. Aktuálně stále platí, že nejzávažnější situace se týká syrských uprchlíků, jichž se **mimo Sýrii nachází aktuálně asi 3 miliony**. Jen malá část z nich usiluje o azyl v zemích Evropské unie, většina je umístěna v zemích regionu, jmenovitě v Libanonu, Jordánsku a Turecku.

Vedle vyřizování žádostí o azyl podaných přímo v zemích EU, se některé státy odhodlaly nabídnout pomoc formou přesídlení uprchlíků z nejvíce postižených zemí Blízkého východu. Německo v této souvislosti navrhuje **přesídlit zhruba 140 tisíc syrských** uprchlíků do Evropské unie a naléhá na členské státy, včetně České republiky, aby na své území také přijaly určitý počet běženců.

Česko dnes není primární cílovou zemí pro cizince ze třetích zemí. V minulém roce jich na území České republiky žilo **277 tisíc, tedy 2,6 % obyvatel**, primárně se jedná o Ukrajince, Vietnamce a Rusy. Žadatelé o azyl mají o ČR zájem ještě menší. Aktuálně žije v ČR lehce přes **2 tisíce azylantů** (nejvíce z Ruska, Afghánistánu a Běloruska) a v posledních letech jsme každý rok zaznamenali pouze **mírně nad 700 žádostí**, z nichž se k udělení azylu či jiné formy ochrany kvalifikovala asi třetina žadatelů.

Přívál uprchlíků do ČR by však mohlo vyvolat zhoršení situace na Ukrajině vlivem eskalace konfliktu s Ruskem či nedostatku energetických surovin během tuhé zimy. Pro Ukrajince, kteří v Česku mají rodinné a přátelské vazby, bychom byli primární cílovou zemí.

Imigrace a příliv žadatelů o azyl ze zemí Blízkého východu má i důležitý bezpečnostní aspekt. Vzhledem k probíhajícím ozbrojeným konfliktům a radikalizaci v řadách bojovníků Islámského státu či jiných militantních islamistických skupin je nutné při přijímání migrantů z této oblasti klást důraz na **minimalizaci bezpečnostních rizik**. Z toho důvodu je velmi znepokojující, že státy na vnějších hranicích nejsou vždy schopny zachytit a identifikovat nelegální migranty. Například přes Středozemní moře a Itálii se jich v tomto roce **zhruba 50 tisíc dostalo bez registrace** v systému EURODAC dále do Schengenského prostoru.

Současný migrační tlak ukazuje, že stávající přistěhovalecký systém EU, který stojí na pravidlech legální migrace, společné azylové politiky a ochrany vnějších hranic, není dostatečný, protože není schopen účinně reagovat na **neúměrný tlak na jednotlivých místech unie**. Jižní státy při Středozemním moři (zejména Itálie) se potýkají s neúnosným nárůstem nelegálního překračování svých hranic a vyspělé státy s otevřenou politikou vůči uprchlíkům (zejména Německo a Švédsko) se potýkají s nebývalým nárůstem žádostí o azyl. Mezi důvody, proč stávající systém nefunguje uspokojivě, ovšem patří i fakt, že některé členské státy (jmenovitě Itálie a Řecko) **neplní všechna pravidla** dohodnutá na evropské úrovni. Mělo by být předmětem analýzy, jak se na této skutečnosti podílí nedostatečné kapacity těchto států, jejich vědomá neochota či nevhodně či nerealisticky nastavené parametry samotného systému.

Primární zájmy ČR v současné situaci

Vedle nárůstu nedůvěry mezi členskými státy vlivem výše zmíněné situace se imigrace stala téměř ve všech státech EU jedním z nejnápadnějších politických témat, kterého jsou populistické strany schopny využívat k útoku na politický establishment, Evropskou unii i výdobytky evropské integrace, jakými jsou volný pohyb osob či absence kontrol na vnitřních hranicích. Zjitřená debata vede i mnohé politiky stran hlavního proudu ke zpochybňování principů, které jsou občany České republiky vnímány jako největší přínos našeho členství v EU (tedy svoboda pohybu bez kontrol na hranicích). V kontextu nedůvěry mezi členskými státy a odporu k imigraci mezi rostoucími skupinami voličů lze očekávat, že porostou tlaky na změnu evropského systému azylu a migrace i vnitro-unijní mobility.

V této situaci lze jednoznačně definovat primární zájmy České republiky:

a) Zachování volného pohybu osob v rámci EU

Svoboda volného pohybu osob náleží všem občanům EU a jejich rodinám, zahrnující možnost pracovat, usadit se a žít v kterékoli členské zemi je dnes částečně zpochybňována, mimo jinými aktuálně například britským premiérem Davidem Cameronem. Důvodem jsou dílčí kauzy zneužívání štedrých sociálních systémů členských států občany z chudších zemí (a to i přes to, že tyto problémy mohou členské státy řešit nastavením pravidel pro občany EU v rámci stávajícího systému) a zneužívání negativních postojů vůči migrantům obecně. ČR by v této debatě měla rozhodně hájit nedotknutelnost svobody pohybu a podporovat

Evropskou komisi v její roli ochránkyně smluv a vymahatele odpovědného dodržování pravidel.

b) Pojištění plnohodnotného členství ČR v schengenském prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích

Vedle svobody pohybu, tedy možnosti pracovat, usadit se a žít v jiném státu EU, si Češi nejvíce na členství v EU cení možnosti cestovat do sousedních států bez kontrol na hranicích. Zachování schengenského systému před snahou obnovovat kontroly na hranicích, nebo je dokonce mezi některými státy znovu zavést, je podmíněno fungováním kompenzačních bezpečnostních opatření a evropského imigračního systému. Ten ovšem i z důvodu laxnosti či přehlčení některých států selhává a do schengenského vnitrozemí proniká příliš mnoho neidentifikovaných nelegálních imigrantů. Pokud by se vnější hranice schengenského prostoru měly přehodnocovat, je jednoznačnou prioritou ČR, abychom zůstali uvnitř se svými sousedy.

c) Udržení dobrovolnosti při rozhodování o přemísťování a přesídlování uprchlíků ze třetích zemí

Přemísťování uprchlíků v rámci EU je nástrojem, který by měl pomoci zemím, ve kterých o azyl žádá v porovnání s jinými členskými státy podstatně více osob. Jedná se o praktickou solidaritu v rámci azylového systému EU, kterou na dobrovolné bázi mezi členskými státy koordinuje Evropská komise. Komise a Evropský parlament by si však přály zavedení distribučního klíče pro permanentní mechanismus přemísťování azylantů v EU. Přesídlování se týká osob, které získaly azyl v zemích mimo EU. V rámci evropských programů a s finanční podporou EU se mohou členské státy dobrovolně rozhodnout k přijetí zvoleného počtu uprchlíků a tím ulevit zemi, kde jsou dosud usídleni.

V obou případech je v zájmu České republiky udržení obou typů přijímání uprchlíků z jiných zemí na striktně dobrovolné bázi tak, aby si český stát mohl vybírat odkud, jaké a kolik azylantů chce kdy přijmout.

Doporučení pro komplexní strategii ČR

K tomu, aby ČR ochránila výše nastíněné zájmy, musí jednak reflektovat postoje svých partnerů a dále se především aktivně a konstruktivně zapojit do diskusí na evropské úrovni a mezi členskými státy a současně také přijít s konkrétními opatřeními, která napomohou řešit problémy migrační a azylové politiky EU. Komplexní strategie České republiky by měla obsahovat následující prvky pro jednání na evropské úrovni: (a) nabídka pomoci v akutní azylové krizi, (b) další prvky solidarity ČR s ostatními státy EU a (c) návrhy na středně a dlouhodobá řešení nové migrační situace Evropy.

K tomu, aby česká společnost byla připravena jak na možnosti jednorázové pomoci v rámci solidarity, tak i na dlouhodobé změny plynoucí z nových trendů ve strategickém prostředí EU, by měla česká vláda přistoupit také k (a) posílení opatření ke komplexní integraci migrantů, (b) vyhodnocování a předcházení bezpečnostním rizikům a (c) vedení otevřené informované diskuse s veřejností.

1. Nabídka pomoci ČR v akutní azylové krizi

Aby se Česká republika mohla zapojit jako důvěryhodný a konstruktivní hráč do jednání o střednědobých a dlouhodobých řešeních imigrační situace Evropy a v rámci této diskuse obhájila své zájmy, musí rychle a rozhodně předložit svůj alespoň symbolický příspěvek k řešení akutní azylové krize. S ohledem na azylový, bezpečnostní, zdravotní a vzdělávací systém ČR a nálady ve společnosti lze doporučit přesídlení omezeného počtu dětí s rodinami (např. 10 – 20 dětí s rodinami). Tyto děti, které momentálně žijí v utečeneckých táborech v Turecku, Jordánsku či Libanonu, mohou být vybrány na základě jejich zdravotního stavu, který vyžaduje péči, již jsou schopna poskytnout česká zdravotnická zařízení.

Jiným kritériem výběru mladých lidí k přesídlení může být například nucené přerušení studia v případě vysokoškolských studentů, kteří by jej díky přesídlení mohli dokončit v ČR, kde by i následně mohli svou kvalifikaci uplatňovat. Dnes již kvalitně fungující systém vládních stipendií koordinovaný Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy může být vhodně využit, jedinou podmínkou jsou dostatečné prostředky přidělené vládou.

Předpokladem výběru rodin k přesídlení je provedení opakovaných bezpečnostních prověrek, které minimalizují bezpečnostní rizika v podobě napojení některého z členů rodin na radikální skupiny. Podrobnosti o přesném počtu a výběru uprchlíků k přesídlení by byly specifikovány příslušnými státními orgány. Jistě však platí, že čím dříve rozhodnutí české vlády padne, tím více prostoru bude k výběru přesídlovaných osob tak, aby byla maximalizována pravděpodobnost jejich úspěšné integrace do české společnosti. Oddalování rozhodnutí snižuje jak manévrovací prostor, tak i vyjednávací pozici ČR.

Akutní přesídlení omezeného počtu nejvíce zranitelných uprchlíků z oblasti by mělo být jen doplňkem k již probíhajícímu programu MEDEVAC a dalším projektům zaměřeným na cílenou finanční a materiální pomoc uprchlíkům a hostitelským zemím v postižené oblasti. Významnou roli při cílené humanitární a rozvojové pomoci mohou sehrát české nevládní organizace s bohatými zkušenostmi.

2. Další prvky solidarity ČR s ostatními státy EU

Česká republika solidárně přispívá k fungování evropského imigračního systému v celé řadě dalších aspektů. Tyto formy solidarity by měly být dále rozvíjeny. V rámci spolupráce se třetími zeměmi ČR v roce 2014 přispěla tímto způsobem:

a) Zapojení do pomoci uprchlíkům v migraci zasažených oblastech mimo EU

ČR se přihlásila do konsorcia států vedených Dánskem, které implementují komplexní program v oblasti uprchlictví a rozvoje na Blízkém východě (Jordánsko, Libanon, Irák), jenž v sobě zahrnuje jak prvky ochrany uprchlíků, včetně mechanismů Regionálního programu ochrany, tak ekonomické a rozvojové aspekty uprchlictví. Na jeho financování přispěla ČR 10 mil. Kč.

b) Pražský proces (spolupráce v oblasti migrace se státy Východního partnerství)

Česká republika, jako iniciátor Pražského procesu (nyní pod vedením Polska), dlouhodobě podporuje realizaci projektů budování kapacit v rámci tohoto procesu orientovaného na země východní Evropy. Česká republika spolurealizuje projekty, které se zaměřují na země na východ od EU.

V rámci příspěvků ČR k aktivitám agentur EU:

a) Frontex (Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států EU)

ČR se v roce 2014 zapojila do 22 společných operací agentury Frontex, jak prostřednictvím vyslání expertů, tak zapůjčením technického vybavení. Zapojení probíhalo vyváženě v operacích na vnějších vzdušných hranicích EU, východní pozemní hranici i jižní hranici námořní. Společných operací se v roce 2014 zúčastnilo celkem 22 vyslaných zástupců ČR. Ve dvou případech poskytla ČR zařízení pro termovizi. Pro jednu společnou operaci zapůjčila hlídkovací vozidlo. V rámci společných aktivit ČR rovněž hostila experty dalších členských zemí EU.

Aktuálně ČR reagovala na výzvu k účasti v operaci Triton (společná námořní operace v centrálním Středomoří) nabídkou policistů s profilem "debriefing a screening expert". Dva policisté odpovídající profilu budou v operaci působit v lednu a únoru 2015.

b) EASO (podporuje ČS EU při implementaci Společného evropského azylového systému)

Expertní zapojení do aktivit spojených s utvářením a implementací společného školení azylových úředníků. Zapojení i na úrovni působení (secondmentu) národních expertů přímo v úřadu. V roce 2014 působili v agentuře celkem tři experti vyslaní MVČR.

3. Příspěvy ČR do diskuse o středně a dlouhodobých řešeních nové situace

Příspěvy České republiky v podobě přesídlení omezeného počtu nejvíce zranitelných uprchlíků a další formy solidarity projevené českým státem mají pomoci k řešení akutní humanitární a azylové krize. Nelze je však vnímat jako dlouhodobé a trvalé řešení. Ostatně v evropském sousedství se dnes nacházejí miliony uprchlíků a jejich počty stále rostou. Systematické dlouhodobé přesídlování těchto lidí do zemí Evropské unie proto nepředstavuje realistické a udržitelné řešení. Proto je potřeba intenzivně pracovat na návrzích kroků, opatření a strategií, které budou mít skutečně dlouhodobý efekt.

V horizontu následujícího roku by česká vláda měla provést komplexní evaluaci evropského imigračního systému včetně identifikace jeho silných a slabých míst. Součástí analýzy by měly být návrhy Komise, jednotlivých členských států a nevládních aktérů ohledně potřebných změn evropského systému. Součástí evaluace by mělo být také fungování české imigrační a azylové politiky v rámci evropského systému a zhodnocení kapacit ČR pro rozšíření příspěvku v rámci solidárních opatření. Na základě této analýzy a s ohledem na výše definované primární zájmy ČR by mělo být možné formulovat návrhy do evropské diskuse, kterými ČR může prokázat konstruktivní a proaktivní přístup k řešení celoevropského problému.

Nejenže tzv. „pevnost Evropa“, která je nepřístupná pro přistěhovalce ze třetích zemí, nemá mezi evropskými politiky podporu (ostatně legální ekonomickou imigraci EU potřebuje), její realizace není ani fyzicky možná. Evropskou unii nelze hermeticky uzavřít, ovšem její úplné otevření je z bezpečnostních, sociálních, ekonomických i politických důvodů také nemyslitelné. Z dlouhodobého hlediska může pomoci k řešení napětí a konfliktů v evropském sousedství pouze ekonomická, politická a především sociální stabilizace těchto společností. Bez řešení hlubokých kořenů současného stavu zemí v širším okolí Evropy nelze očekávat, že se rostoucí počty lidí v pohybu, kteří usilují o vstup do zemí EU, v dohledné době zastaví. Prioritou zahraniční politiky ČR a EU by se tak měla stát snaha o přesně zacílenou rozvojovou pomoc na základě detailní analýzy trendů v problémových regionech. Je nutné si přiznat, že dosavadní snahy v této oblasti selhávají a je tedy patrně nezbytné kriticky přehodnotit výchozí předpoklady našich postojů vůči těmto regionům.

Za účelem přípravy návrhů středně a dlouhodobých řešení nové situace imigrační situace Evropy, se kterými by Česká republika mohla přispívat do diskusí na evropské úrovni, by mohla být v rámci Národního konventu o EU zřízena stálá pracovní skupina tvořená experty státní správy, odborných pracovišť, politických stran a nevládních organizací (z nichž mnohé mají nenahraditelné zkušenosti s rozvojovou pomocí v zahraničí a integrací migrantů v české společnosti). Mezioborový, víceoborový a neideologický přístup k přípravě takto strategických podkladů je pravděpodobně nezbytný.

4. Komplexní integrace migrantů

Rozhodnutí o přijetí bytí omezeného počtu azylantů by mělo být doprovázeno důrazem na zefektivnění integrační politiky českého státu. Integrační opatření by měla být posouzena s ohledem na schopnost úspěšně absorbovat do české společnosti migranty z kulturně odlišných regionů. V tomto smyslu by si Česká republika měla vzít ponaučení z více než čtyř desetiletí zkušeností s integrací různých skupin migrantů v zemích západní Evropy. V porovnání s přistěhovalci z východní či jižní Evropy, Latinské Ameriky, Jihovýchodní Asie a Dálného východu se nejvíce problémů projevuje v souvislosti s integrací osob ze severní Afriky a Blízkého východu. Až v posledním desetiletí začíná v zemích západní Evropy převažovat uvědomění, že komunity z těchto oblastí vyžadují zacílenou péči a programy zaměřené na sociální začleňování a inkluzivní vzdělávání, které se neomezují jen na první generaci migrantů, ale i na jejich potomky ve druhé a třetí generaci. Pro skutečnou sociální integraci nestačí jen znalost jazyka a občanskoprávních základů, ale je nezbytné komplexnější začlenění migrantů a jejich potomků do společnosti, aby nedocházelo k jejich vyčleňování, rezidenční segregaci a marginalizaci. Nenahraditelnou roli při účinné a komplexní integraci migrantů by měly nadále hrát nevládní organizace, které mají s implementací integračních opatření dlouholetou zkušenost a uplatňují individualizovaný přístup k různým skupinám cizinců.

5. Vyhodnocování a předcházení bezpečnostním rizikům

Přestože by migrace neměla být zbytečně sekuritizovaná, není možné zastírat, že předcházení bezpečnostním rizikům, která jsou s neřízenou, nelegální imigrací spojena, je důležitou součástí migrační a integrační politiky. S nelegální migrací je přímo spojena činnost organizovaného zločinu, převaděčských skupin a obchod s lidmi.

S ohledem na původ současných migrantských vln a žadatelů o azyl z regionu Blízkého východu postiženého boji a radikalizací v řadách džihádistického Islámského státu, nabývají potenciální bezpečnostní rizika spojená s lidmi z této oblasti dalšího rozměru. Radikalizaci v rámci muslimských komunit přistěhovalců je však potřeba předcházet dlouhodobě, a to i v případě osob žijících na území EU ve druhé či třetí generaci. Zkušenost s fenoménem zahraničních bojovníků ukazuje, jak důležité je systematické předcházení radikalizaci i ve spolupráci s představiteli muslimských komunit.

6. Vedení otevřené informované diskuse s veřejností

Migrace se stala citlivým tématem. Je s ní spojena řada mýtů a stereotypů o nepřizpůsobivých přistěhovalcích, kteří berou slušným lidem práci, jsou zátěží pro sociální systém a k tomu ještě představují bezpečnostní riziko jakožto potenciální teroristé. Když jsou migranti identifikováni jako Arabové či muslimové, jsou obavy velké části veřejnosti ještě silnější. Komunikační strategie by neměla být založena na popírání existence jakýchkoliv rizik

či negativních stránek migrace a neúspěšné integrace. Spíše by se komunikace s veřejností měla opírat o prezentaci propracovaného systému integrace, efektivní prevence bezpečnostních rizik a toho, že český stát disponuje i dlouhodobou strategií řešení migračních tlaků.

Komunikace s veřejností by měla zahrnovat prostor pro vyjádření samotných občanů a přímé diskuse s nimi. Současně je potřeba si přiznat, že žádná institucionální informační kampaň nemůže nahradit roli politiků a dalších významných tvůrců mínění ve společnosti. Pokud bude podceněn aspekt budování veřejného konsensu o imigrační a integrační politice státu, mohou se negativní postoje občanů obrátit nejen proti samotným menšinám, ale i proti Evropské unii a politickému establishmentu, jak k tomu již došlo v řadě států EU. Je jednoznačným zájmem ČR, aby se tak nestalo. Proto je potřeba jakékoliv kroky v imigrační a integrační politice včas a dostatečně komunikovat s veřejností.

Tento text není prostým zápisem jednotlivých příspěvků, které byly v diskusi předneseny. Neobsahuje tedy vše, co bylo v diskusi řečeno a nevyjadřuje názor všech účastníků na všechna diskutovaná témata. Jedná se o shrnutí nejdůležitějších bodů a formulaci doporučení na základě proběhlé diskuse, které vypracoval think-tank Evropské hodnoty. Finální znění připravil Radko Hokovský, výkonný ředitel think-tanku Evropské hodnoty.

Národní konvent o Evropské unii představuje diskuzní platformu, která je stálým místem pro debatu o evropských otázkách v ČR.

Projekt, koordinovaný na půdě Úřadu vlády České republiky, propojuje zástupce vlády, obou komor Parlamentu ČR a Evropského parlamentu, odbornou veřejnost, neziskový sektor a sociální partnery a další zainteresované aktéry.

Více o Národním konventu najdete na internetových stránkách www.narodnikonvent.eu a na Twitteru [@KonventEU](https://twitter.com/KonventEU).